Adj. separatus, relictus, praesertim ab amato vel amatâ. NALOD. 3. 50. UR. 67.17. Subst. n. 1) separatio. Am. 2) periculum. HIT. 50.8.

विध्यत् v. ध्र praef. विः

লিঘ্র Partic. (r. धा praef. লি s. य) tractabilis, sequax, obediens. Bu. 2.64. (Schol. লিঘ্রয়া লয়বার্নিন )

विधंसिन् (r. धंस् praef. वि s. इन्) labens, periens. Hrr. 16.10.76.4.

विध्नस्तनगराश्रम (BAH. e विध्नस्त lapsus, vid.धुंस्, et नगराश्रम - नगर urbs, आश्रम eremitarum sedes) lapsas urbes et eremitarum sedes habens. Su. 2.24.

विनतानन (влн. e विनत inclinatus, v. नम्, et म्रानन vultus) inclinatum vultum habens. Br. 1.13.

विনয় m. (r. না praef. वি s. স্ন) modestia. N.12.68.5.18. বিনয়া (r. নম্ praef. वি s. বা) mortalis, caducus. Hit. 16.6.

বিনা Praep. (a বি s. না) sine. c. Instr. vel Acc. Br. 1.34. 2.10. SA. 5.25.

বিনাকৃন (e praec. et কুন factus) privatus, orbatus. N. 13.25.

विनान्यान्यम् Adv. (Arr. e विना et ऋन्योन्य q.v.) alter sine altero. Su. 1.5.

विनाश m. (r. ন্ম praef. वि perire s. म्र) occasus, exitium, ruina. Br. 1.24. Br. 2.17.

লিনায়ন m. (a Caus. r. ন্মু praef. লি perire s. স্থন) occisor, destructor. N. 12.30.

বিনায়িন 1) (r. নম perire praef. বি s. হন) periens, caducus, mortalis. BH. 2.17. 2) (a formâ caus.) occidens, delens, exstinguens. N. 12.59.

विনিয়ह m. (r. ग्रहू sumere praef. वि + নি s. স্ন) coërcitio. BH. 13.7.

विनिद् (ван. e वि et निद्रा) exsomnis. Ur. 76. s.

विनिपात m. (r. पत् praef. वि + नि s. म्र) casus adversus, infortunium, calamitas. HIT. 119.18.

विनियोग m. (r. युत्र praef. वि + নি s. म्र) 1) relictio. Hit. 99.13. 2) erogatio pecuniae. Hit. 98.15.

ਕਿনিਸ਼ੁਧ m. (r. चि colligere praef. ਕਿ 🛨 ਜਿਸ੍ s. ਸ਼੍ਰ) de-

cretum, consilium, propositum. Su. 2.19.3.10. Sa. 3.10.

विनिश्चित v चि c निस् praef. वि.

विनोद m. (Caus. r. नुदू praef. वि s. म्र) oblectatio, delectatio. Hit. 8.16. Lass. 1.2. v. sq.

লিনারন n. (Caus. r. নুরু praef. লি s. স্থন) id. Ur. 31.6. লিনুর m. gutta. Megh. 19.

विन्ध्य m. mons Vindius. N. 9.22.

विन्न v. 2. विदु:

विन्यास m. (r. 2. म्रस् praef. वि + नि s. म्र) actio deponendi. म्रत्तारविन्यास scriptura. UR. 24.15.

विप 10. P. (च्चेपे) jacere, conjicere.

विपच m. (e वि et पच) hostis, inimicus. Hrr. 91.11.

विपण m. (r. पण् vendere praef. वि s. म्र) venditio. Su. 2.23.

ਕਿਧਜਿ f. (r. पद् praef. ਕਿ s. ति) infortunium, calamitas. Hrr. 13.13. 17.11. 37.4.

विपन्न v. पद् praef. वि.

विपरीत v. इ c. परि praef. वि.

विपरीतता f. (a praec. s. ता) contrarium, pars contraria. Hit. 52.4.

विपर्यय m. (r. इ c. परि praef. वि) contrarium, adversitas, repugnantia. N. 8.15.19.34. Un. 67.18.74.4.

विपश्चित् m. vir doctus, sapiens, prudens. BH. 2. 42. In comp. cum म्र. BH. 2.60.

विपाक m. (r. पच् praef. वि s. क्) maturitas (v. पाक)-दुर्विपाक durities. Hrr. 18.7.

विपाठ m. (fortasse pro विपार a प्रू findere) sagitta. Dr. 8.17.

विपुल (r. पुल् praef. वि s. म्र) magnus. In. 2.12. H. 1.24. विपुलता f. (a praec. s. ता) magnitudo. SAK. 5.4. विप्र m. Bráhmanus.

विप्रकार्प m. (r. कृष् c. प्र praef. वि s. স্ন) distantia. Ur. 70.18.

विप्रकृष्ट v. कृष् cum प्र praef. वि.

বিপ্রকৃষ্ণনে n. (a praec. s. নে) distantia, longinquitas.

विप्रतिपन्न v. पद् c. प्रति praef. वि.